

Rättsenheten

2018-08-24

Högsta förvaltningsdomstolen
Box 2293
103 17 Stockholm

Klagande

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF)
Box 210
641 22 Katrineholm

Motpart

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Överklagat avgörande

Kammarrätten i Göteborgs dom den 13 april 2018 i mål nr 6307-17.

Saken

Ersättning enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF); nu fråga om prövningstillstånd

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) har den 11 juni 2018 överklagat kammarrättens dom och begärt prövningstillstånd samt anstånd med att utveckla grunderna för sin talan.

IAF har yrkat att Högsta förvaltningsdomstolen ska upphäva kammarrättens dom och fastställa Ledarnas arbetslöshetskassas beslut den 18 maj 2016, dnr 508326.

I det följande utvecklar IAF grunderna för sin talan.

Det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eftersom är oklart hur kvalificeringskraven i 39 § första stycket ALF ska

tillämpas för att få en bisyssla godkänd eftersom det saknas vägledande rättspraxis inom området.

Syftet med kvalificeringskraven i 39 § första stycket ALF är att faktiskt visa att arbetet i bisysslan (anställningen eller näringsverksamheten) har varit möjligt att utföra jämte arbetet i huvudsysselsättningen dvs. främja en god förankring på arbetsmarknaden.¹

Den första frågan är om [REDACTED] har bedrivit verksamhet i bisysslan under minst tolv månaders arbete före arbetslöshetens inträde. Enligt IAF:s mening bör kravet i 39 § första stycket ALF med minst tolv månaders arbete i bisysslan ha utförts i direkt, eller i var fall, nära arbetslöshetens inträde.

[REDACTED] blev arbetslös den 1 oktober 2015. Av uppgifterna i ärendet framgår vidare att hans arbetslöshet föregicks av en period på drygt ett år då han inte utförde något faktiskt arbete i huvudsysselsättningen eftersom han var sjukskriven på 100 procent från den 18 augusti 2014 till och med den 28 februari 2015, samt var arbetsbefriad utan lön från den 1 mars 2015 till och med uppsägningen den 30 september 2015. IAF anser därför att [REDACTED] inte uppfyller kravet i 39 § första stycket ALF då han inte före arbetslöshetens inträde har arbetet minst tolv månader i bisyssla vid sidan av sin heltidsanställning.

Om Högsta förvaltningsdomstolen skulle komma fram till att [REDACTED] har uppfyllt kravet på minst tolv månaders arbete före arbetslöshetens inträde uppkommer nästa fråga. Den är huruvida den utförda bisysslan har utförts vid sidan av huvudsysselsättningen på så sätt som avses i 39 § första stycket ALF.

Som redovisats tidigare hade [REDACTED] en heltidsanställning fram till arbetslöshetens inträde den 1 oktober 2015. Han utförde dock inget faktiskt arbete i heltidsanställningen från den 18 augusti 2014 och fram till arbetslöshetens inträde. Av uppgifterna i ärendet framgår också att [REDACTED] hade en heltidsanställning inom oljeindustrin i Norge och hans arbetsschema var två veckor ombord på plattform i Norge och fyra veckor hemma i Sverige. IAF konstaterar att [REDACTED] heltidsanställning innebar att under de två veckor han arbetade ute på oljeplattformen så kunde han inte utföra något arbete i sin bisyssla (skogs- och jordbruk i Sverige). Under de fyra veckorna som [REDACTED] var hemma i Sverige utgjorde huvudsysselsättning ingen begränsning för arbetet i bisysslan.

IAF menar att [REDACTED] bisyssla inte kan anses ha utförts vid sidan av huvudsysselsättning dels på grund av han inte utfört något faktiskt arbete i huvudsysselsättning innan arbetslöshetens inträde², dels mot bakgrund av utformningen av hans faktiska arbetsschema. Bisysslan kan därför inte anses ha

¹ Arbetsmarknadsutskottets betänkande 2009/10:AU13, s. 16.

² Kammarrätten i Stockholm, dom den 4 november 2009, mål nr 6333-08.

utförts vid sidan av huvudsysselsättningen på sätt som krävs enligt 39 § första stycket.

Sammanfattningsvis anser IAF att [REDACTED] arbete på skogs- och jordbruksfastigheten inte kan godkännas som en bisyssla i arbetslöshetsförsäkringens mening.

Lena Aronsson

Chefsjurist

Ulf Staffansson
Verksjurist